

Ти на тигъра показвашъ
Жертвата, ти викашъ : дръжъ!
Ти си гнусенъ ! Ти догазвашъ,
Че си билъ достоенъ мъжъ !

Твоята слава са почена,
Даде вече добъръ плодъ . . .
По нърава си хиена,
По душа си Елиотъ.

И тжй ти видѣ съ усмивка
Какъ земя ни запусъ,
И майката безъ покривка
И дѣцата безъ баща.

Тържествувай ! Съ много жертви
Ти изъ праха испълзя,
Съ наш'тѣ мжеи, съ наш'тѣ клетви
Твоято име се свърза ;

И за напредъ въ България
Името на тазъ помия,
Кой го каже или чуй
Ще да плюй.
